

PS-útyar 7196 Znojmo
pošt.úrad Znojmo 2, schr.10.

Ve Znojmě dne 13. dubna 1950.

Č.j.231/83-35/1950.

SNB - ú t v a r 9600

Praha 13, schr.4c.

Věc:Klier Václav /9.7.1928/, voj.z.sl. a Kulhánek Bohumil /6.4.1928/
voj.z.sl. PS-utvaru Mikulov - použití služební zbraně s vý-
sledkem.

Přílohy: 5.

Hlásím, že dne 10.4.1950 o 22.50 hod. použila, na silnici Mikulov - Klein Schweinbarth, v hraničním pásmu, asi 1.500 m od státní hranice, dvoumužová hlídka PS-utvaru Mikulov voj.Václav Klier a voj.Bohumil Kulhánek služebních samopalů vz.48, při čemž velitel hlídky voj.Klier vypálil ve třech dávkách celkem 26 nábojů a druhý člen hlídky voj.Kulhánek ve dvou dávkách celkem 13 nábojů na vzdálenost 30 m proti neznámému muži, když tento na opětovanou hlasitou výzvu hlídky se nezastavil a dal se, skryt břehy odvodňovacího příkopu, na útěk směrem ke státní hranici. Hlídka neznámého muže krátce pronásledovala a protože v husté tmě a mírném dešti nemohl být jinak dopaden, naopak bylo nebezpečí, že s využitím tohoto počasí se mu podaří uprchnouti, použila zbraně.

Při použití zbraně byl neznámý muž zasažen celkem čtyřmi střelami, z nichž jeden výstrel zasáhl zadní část šíje a prodlouženou míchou vniknul do lebky. Tato rána byla smrtelná a okamžitá smrt nedala se ani včasným lékařským zákrokem odvrátiti.

V neznámém muži, který byl bez dokladů byl pak v ranních hodinách dne 10.4.1950 svědky bezpečně zjištěn Leo Bačík, nar.22.6.1925 v Dubnanech, okr.Hodonín, ženatý, rolník, bytem v Mikulově, Pavlovská 58, který v důsledku sklonu k opilství žil se svou rodinou v rozháraných rodinných poměrech a po hádce a rvačce se svou manželkou ve večerních hodinách dne 10.4.1950 hodlal pravděpodobně uprchnouti do Rakouska.

Dvoumužová hlídka PS-utvaru Mikulov nastoupila dne 10.4.1950 o 18.00 hod. řádně vyzbrojena a vyzbrojena předepsanou pohraniční strážní službu. Velitel hlídky voj.Klier i druhý člen hlídky voj.Kulhánek byli vyzbrojeni samopaly vz.48.

Krátce po 22.00 hod. změnila hlídka své předepsané stanoviště a přecházela do prostoru vzt.b.čís.4 - Sibeničník. Při opouštění silnice Mikulov - Klein Schweinbarth, kde hlídka právě končila své střežení, zahlédl velitel hlídky voj.Klier, že po okraji silnice od Mikulova se pohybuje ve směru k hlídce neznámá postava. V důsledku toho hlídka svou obchůzku na vzt.b.čís.4-Sibeničník přerušila, zalehla do mělkého silničního příkopu na pravé straně ve směru na Klein Schweinbarth s rozstupem pěti kroků a vyčkávala příchod neznámé osoby.

Neznámá osoba pohybovala se naprosto tiše po travnatém krajníku silnice tak, že po své levé ruce měla 2.20 m hluboký a 2.30 m široký odvodňovací příkop. Při přiblížení asi na 10 kroků poznala hlídka při pozorování proti obzoru, že se jedná o neznámého muže, oblečeného v civilních šatech a v dlouhém zimním kabátě, bez zavazadel. Hlídka se rozhodla nechat neznámého přiblížit se až na uroveň, kde hlídka ležela zalehnuta a pak rázným zakročením neznámého muže zadržeti.

Neznámý muž, který šel velmi opatrně, zpozoroval pravděpodobně ve vzdálenosti asi 10 kroků od hlídky obrysy v mělkém příkopu po pravé straně silnice ležícího velitele hlídky, protože ačkoliv hlídka ležela naprosto tiše, neznámý muž na jednou neočekávaně skočil do odvodňovacího příkopu, kolem něhož těsně až dosud šel. V okamžiku, kdy neznámý muž učinil na silnici rychlý pohyb do příkopu, vyzval jej velitel hlídky voj. Klier hlasitě jménem zákona k zastavení a ke vzdání se. Neznámý muž této výzvy neposlechl, proto voj. Klier svou výzvu ihned opakoval s důrazem, aby neznámý opustil ukrytí ve vodním příkopu. Ani této opakované výzvy neznámý muž neposlechnul. Hlídka proto ihned přiskokem vnikla v místě, kde se neznámý muž ztratil, do příkopu, proběhla příkopem na druhou stranu, kde zalehla a propátrávala zrakem a sluchem jednak odvodňovací příkop, zda stíhaný muž zde ukryt nečiní na hlídku se zbraní, případně, zda po poli podél hráze příkopu neprchá dále ke státní hranici.

Protože hlídka neslyšela ani kroky, ani nezpozorovala, že by se neznámý muž vzdaloval, usoudila, že neznámý muž vyčkává ukryt v rákosí na dně příkopu pohyb hlídky. Hlídka proto zůstala na místě a jednak sluchem, jednak pozorováním břehů proti obzoru sledovala, odkud se neznámý muž objeví. Asi po 10 až 15 minutách zpozoroval velitel hlídky voj. Klier proti obzoru, jak neznámý muž ve vzdálenosti asi 30 kroků se snaží plížením po levém břehu příkopu dostat se za jeho hráz a odtud do polí ke státní hranici. Vyzval proto znovu neznámého muže k zastavení a když tento po opětované výzvě skočil rychle zpět na dno příkopu vypálil voj. Klier ve směru útěku neznámého muže dvě krátké dávky ze samopalu. Druhý člen hlídky zbraně nepoužil, protože ve tmě postava neznámého muže nezpozoroval. Po výstřelech voj. Klier se neznámý muž znovu ukryl na dně příkopu a přesto, že voj. Klier mířil v poloze leže na zemi, nebyl neznámý muž pravděpodobně zasažen, protože hlídka na tuto poměrně krátkou vzdálenost neslyšela, že by byl vykřiknul, nebo jinak dal najevo, že je zraněn. Po těchto výstřelech a ukrytí neznámého muže se hlídka rozhodla propátratí dno příkopu směrem ke státní hranici. Velitel hlídky voj. Klier šel při tom po levém svahu, druhý člen hlídky voj. Kulhánek po pravém svahu příkopu. Po proběhnutí asi 20 kroků zpozoroval voj. Kulhánek opět neznámého muže na vzdálenost asi 30 kroků, jak běží po levém svahu příkopu příkrčen a snaží se vyběhnout na levý východní břeh příkopu. Voj. Kulhánek vyzval proto znovu neznámého k zastavení a když viděl, že na výzvu nereaguje zalehli oba příslušníci k zemi a voj. Kulhánek vypálil po prchajícím ihned dvě krátké dávky, voj. Klier jednu krátkou dávku ze samopalu. Po těchto výstřelech zahlédla hlídka, že neznámý muž se zhroutil a zůstal na místě ležet. Velitel hlídky dal proto ihned voj. Kulhánkovi rozkaz, aby jej svým samopalem zajišťoval a sám plížením se přiblížil k neznámému muži aby zjistil, zda tento byl skutečně zraněn, příp. zda na hlídku nečiní. Po přiblížení se k neznámému muži zjistil voj. Klier, že tento se nehýbá a při bližším ohledání viděl, že již nejeví známky života.

Po zjištění, že neznámý muž již nejeví známky života dal velitel hlídky voj. Klier rozkaz druhému členu hlídky voj. Kulhánkovi, aby zůstal na místě a prostor dále střežil, sám odešel hlásit případ ihned veliteli útvaru. Cestou na PS-útvár setkal se voj. Klier již s velitelem PS-útváru 5271 Mikulov vrch. strážm. Vitem, který právě v době použití zbraně byl na odchodu se svým zástupcem na kontrolu hlídek v terénu a střelba hlídky zaslechl. Velitel hlídky voj. Klier po setkání s velitelem roty vrch. strážm. Vitem hlásil tomto ihned případ použití zbraně. Velitel roty po tomto hlášení odejel ihned s voj. Klierem na místo činu. Po zjištění, že neznámý muž je skutečně mrtev a po zjištění okolností za jakých k užití zbraně došlo, zanechal vrch. strážm. Vit hlídku na místě a odejel hlásit případ telefonicky zdejšímu velitelství.

Případ byl vyšetřován por. Vojtěchem Kadlčíkem PS-útváru 7196 Znojmo, za účasti velitele PS-útváru 5271 Mikulov vrch. strážm. Vity.

V daném případě byla dvoumužová hlídka voj. Klier a voj. Kulhánek v předepsané pohraniční strážní službě, řádně podle předpisu vyzbrojena. V době použití zbraně měla být hlídka podle záznamu ve staniční služební knize již v prostoru vzt. bodu č. 4, tento bod však jednak přímo souvisí se vzt. bodem č. 3, kde k použití zbraně došlo, jednak doba použití zbraně odpovídá době, kdy hlídka pozorovala příchod neznámého muže a sledovala jej až do okamžiku použití zbraně a jeho zneškodnění. Mámoto zdaný z členů hlídky nemá hodinky, proto zjištění času prováděli odhadem.

Oba příslušníci hlídky ovládají dobře způsoby zakročování. Před použitím zbraně vyzvali neznámého muže několikrát předepsaným způsobem k zastavení a ke vzdání se. Této výzvy, přes její několikeré opakování nebylo neznámým uposlechnuto, naopak neznámý muž ukrýváním se v odvodňovacím příkopu, útekem a využíváním trávy snažil se hlídce uniknouti ve směru ke státní hranici. Použití mírnějších prostředků za daných okolností bylo bezvýsledné, naopak bylo zde odůvodněné nebezpečí, že v husté tmě a dešti se neznámému muži podaří uprchnouti. Místo činu je v hraničním pásmu, které bylo v místě řádně vyhlášeno a vytyčeno, je ve směru kolmo na státní hranici mimo jakékoliv již obydlené objekty vzdáleno od Mikulova i od státní hranice 1.5 km.

Zbraně bylo užito po vojensku podle ustanovení zák. o NB čís. 286/48 Sb., § 10, lit. f/ při zachování ustanovení § 65 proz. služební instr. pro SNB. Obě členové hlídky stříleli v poloze leže. Podle ohledání byl neznámý muž zasažen celkem čtyřmi střelami a to: průstřel svalstva pravého stehna, zasažení prostředníku pravé ruky, pravé lopatky a zadní části šíje, kde střela vnikla do prodloužené míchy a lebky, takže nastala po tomto zásahu okamžitá smrt. Zásahy do horní části těla a do šíje nelze přitáti hlídce za vinu, protože v době užití zbraně se neznámý muž se přikrčil k břehu příkopu, aby tak snáze se ve tmě a terénu hlídce ztratil.

Po užití zbraně hlídka ihned zjišťovala stav zraněného, aby mu mohla poskytnouti první pomoc. Teprve po zjištění, že neznámý je mrtev, provedla hlášení veliteli útvaru.

V neznámém muži byl při rozednění dvěma hodnověrnými svědky a to státním lékařem MUDr. Rozsívalem a vrch. strážm. Šimečkem z Mikulova bezpečně poznán Leo Bačík, rolník z Mikulova čp. 58. V důsledku toho, že při provedeném šetření nebylo zjištěno závaží v postupu hlídky, dále že příčina smrti byla úředním lékařem bezpečně zjištěna a totožnost mrtvého prokázána, byla mrtvola dopravena bez soudního ohledání do márnice hřbitova v Mikulově. Prokurátor byl o výsledku šetření uvědoměn a od soudní pitvy bylo jako od bezpředmětné v důsledku toho upuštěno. Leo Bačík byl dne 12.4.1950 pohřben.